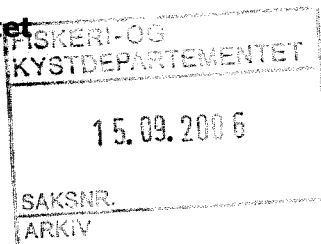

fiskeri- og havbruksnæringsens landsforening

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo

FHL industri og eksport
Essendropsgt. 6, Postboks 5471 Majorstuen, 0305 Oslo
Telefon 23 08 87 30 – Telefaks 23 08 87 31
www.fhl.no

Tromsø 11. september 2006

Høring vedrørende leveringsplikt for fartøy med torsketrållatelse

FHL industri og eksport viser til høringsnotat av 23. juli 2006 vedrørende leveringsplikt for fartøy med torsketrållatelse, og avgir med dette høring på forslaget. Oppsummert argumenterer vi i vårt forslag med følgende:

1. Fiskeindustrien i Norge har svært små marginer, og er i sterk konkurranse med andre sjømatprodusenter globalt. I motsetning til våre konkurrenter er norsk sjømatnæring basert på høye lønnskostnader, industrien har heller ikke den samme mulighet til vertikal integrering som mange av våre konkurrenter. På tross av at sjømatnæringen samlet har hatt sterk vekst i eksportinntektene de siste årene, så har fiskeindustrien opplevd svært små marginer, og veksten i næringen har først og fremst kommet i havbruksnæringen. Det er derfor behov for et sterkere fokus på å gi den tradisjonelle næringen gode konkurransevilkår.
2. Evalueringen av leveringsplikten viser at vertikal integrasjon, sterk Eiermessig sammenheng mellom industrien og flåten gir positive effekter.
3. Leveringspliktige fartøy utgjør en liten del av den norske råstoffbasen. Hovedfokuset for å skape økt konkurransekraft bør derfor være på å sikre bedre forretningmessige forhold mellom flåte og industri, ikke ved å stramme inn ordninger som utgjør en liten del av den samlede fiskeriaktiviteten.
4. De tiltak som iverksettes for lokalt å skape økt aktivitet må ikke innrettes slik at de svekker driftsgrunnlaget for den lokale industrien, og dermed konkurransekraften.
5. Den fiskereide flåten har p.t. ikke en samfunnskontrakt som skal bidra til å sikre en økt industriell aktivitet, og dermed betydelige effekter for verdiskapning og bosetning langs kysten. Fiskere har i dag full adgang til å investere også på landsiden. Flåtens adgang til integrering er uten noen samfunnskontrakt. Industriens muligheter til integrering er begrenset, og knyttet til ordningen med leveringsplikt. Denne ordningen har hatt og vil også fremover ha en vesentlig samfunnskontrakt. Industrien er også innstilt på å ta en fortsatt samfunnsansvar gjennom en slik samfunnskontrakt. Samtidig opplever industribedriftene i Norge at våre konkurrenter i andre land gies muligheten til å investere i fiskefartøy. Både med tanke på de samlede samfunnsmessige konsekvenser, og med tanke på den globale konkurransesituasjonen bør industrien bør gies generell adgang til å eie fiskerettigheter, og det bør gjøres endringer i deltagerloven som sidestiller industrien og administrative redere. Også andre ordninger som distriktskvoteordningen bør tilpasses dette.
6. FHL industri og eksport ser på summen av tiltak som er foreslått som en for kraftig innstramning. Høringens forslag om 100 % leveringsplikt er i kombinasjon

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk fhl industri og eksport

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Tilsluttet Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

med innføring av bearbeidingsplikt og salgspunkt er en kombinasjon som umuliggjør moderne drift, og som bidrar til å svekke konkurransekraften til bedrifter som er knyttet til ordningen. Slik ordningen er utformet bidrar den til å redusere bedriftenes muligheter til å tilpasse produksjonen til stadig skjerpede krav om spesialisering og lokalt samarbeid om råstoff

7. FHL industri og eksport foreslår at leveringsplikten videreføres på dagens nivå, altså 60 % av hyse nord for 62°N og 80 % av torsk nord for 62°N. FHL industri og eksport understreker at de andre vilkårene kommer som nye tillegg i ordningen, og at ordningen selv ved å videreføre dagens leveringsplikt blir betydelig innskjerpet.
8. FHL industri og eksport er akseptere at det innføres bearbeidingsplikt, men peker på at behovet for råvareutveksling mellom bedriftene bidrar til at dette vanskelig lar seg kombinere med en skjerpet leveringsplikt. Det foreslås at bearbeidingsplikt avgrenses til torsk nord for 62°N. Hyse holdes utenfor ordningen. På denne måten harmoniseres ordningen med distriktskvoteordningen. Innføring av bearbeidingsplikt er i seg selv en skjerpelse av ordningen, FHL industri og eksport foreslår at ordningen i utgangspunktet legges på 50%, dette ettersom de industrieide trålerne gjennom dette påtar seg en betydelig merforpliktelse enn andre fiskefartøy. Hvis myndighetene også pålegger den øvrige flåten bearbeidingsplikt og dermed en samfunnskontrakt så mener FHL industri og eksport at bearbeidingskravet kan økes til 70%.
9. FHL industri og eksport foreslår at bearbeidingsplikten baserer seg på regnskapsmessig atskillelse.
10. FHL industri og eksport legger til grunn at industribedrifter i økende grad er spesialisert, og at ulike anlegg vil anvende ulikt råstoff, både hva angår størrelse og art. Derfor er det økende grad av råstoffutveksling mellom bedriftene. Des strengere leveringsplikten knyttes til enkeltanlegg, jo vanskeligere vil det derfor være å bearbeide hele fangstene. Derfor bør bearbeidingsplikt og leveringsplikt sees i en sammenheng. FHL industri og eksport peker på at bearbeidingsplikten kan økes opp til 70% av torsk nord for 62°N, hvis leveringsplikten endres til konsernnivå. For å ivareta ordningens geografiske formål ser FHL industri og eksport at en slik fleksibilitet bør geografisk avgrenses til landsdelsnivå.
11. FHL industri og eksport er positive til at det innføres krav om halvårige planer. Dette for å styrke den delen av industrien som er omfattet av ordningen, men som ikke selv eier fartøy.
12. FHL industri og eksport er kritisk til at det foreslås lettere hjemler for inndragning av rettigheter. Dette ettersom samfunnskontrakten bygger på andre forutsetninger, og fordi et slikt signal i seg selv kan svekke mulighetene for langsiktig finansiering.
13. FHL industri og eksport er enig med departementet i at det bør være en forskriftsmessig prisregulering, men mener at det eksisterende system er tilfredsstillende.

Sterk global konkurranse om sjømat

Norsk sjømatnæring er globalt konkurranseutsatt og konkurrerer med sjømatprodusenter i alle deler av verden. I økende grad møter norsk fiskeindustri konkurranse fra lavkostland, som med svært lave arbeidskraftskostnader har helt andre forutsetninger enn norsk foredlingsindustri. Andre høykostland har møtt denne utfordringen ved å gi industrien mulighet til nedstrøms investeringer og dermed sikring av råvareflyten. I Norge har vi egne lover som hindrer dette, og i tillegg svakheter i rammebetingelsene for annet forretningsmessig samarbeid mellom flåte og industri. Over tid har dette ført til at norsk fiskeindustri slites mellom en flåte med høy avkastning og tøff konkurranse i markedene. Når norsk sjømatnæring i tillegg har markedsmessige utfordringer, og også er i konkurranse i betydelig skjermede markeder, da har norsk næring i utgangspunktet

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk fhl industri og eksport

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

behov for en god industripolitisk tilrettelegging.

De tiltak som iverksettes bør derfor bidra til å styrke den norske nøringsens konkurransekraft. FHL industri og eksport har merket seg havbruksnæringen i 2005 passerte den tradisjonelle fiskerinæringen i eksportverdi. Dette har havbruksnæringen gjort med produksjon på i all hovedsak artene laks og ørret. Dette bildet vil bli befestet i 2006. For den tradisjonelle næringen er dette et varsel om at det er behov for en politikk som stimulerer til økt verdiskapning og som bidrar til å styrke også den tradisjonelle næringens konkurransekraft. FHL industri og eksport legger også til grunn at fiskeindustrien har vært den delen av norsk sjømatnæring som har hatt de minste marginene, og at politikken derfor bør bidra til å styrke hele næringen fra flåte til marked.

FHL industri og eksport peker på at leveringsplikten, og også distriktskvoteordningen er ordninger som utgjør en liten andel av den samlede norske fiskeriaktiviteten. For å sikre en styrket norsk konkurransekraft burde departementet etter vårt syn hatt et langt sterkere fokus på å skape bedre muligheter for forretningsmessige samarbeid mellom flåten og industrien, og dette også for den øvrige del av fiskeflåten. En slik dreining av politikkfokus ville bidratt til at norsk foredlingsindustri kunne sikret en mer stabil og forutsigbar tilgang til råstoff. Derfor har vi pekt på at distriktskvoteordningen bør endres, deltagerloven bør utvides til også å gjelde aktører innenfor fiskeindustrien, og derfor har vi stresset at ordningene med langsiktige leveringsavtaler bør bli reelle.

I den situasjon norsk fiskeindustri befinner seg, og med den skjerpede globale konkurranse vi opplever så er det helt avgjørende at de ordninger som iverksettes lokalt for å skape økt aktivitet ikke innrettes slik at de svekker driftsgrunnlaget for den lokale industrien. Økt spesialisering ved de ulike landanlegg, og dermed økende råstoffutveksling er en del av dette bildet. FHL industri og eksport vil derfor i denne høringen peke på de negative konsekvenser kombinasjonen av skjerpelser i leveringsplikten, innføring av bearbeidingsplikt og salgspunkt har for industrien.

De tiltak som departementet mener skal bidra til å stabilisere den lokale råstofftilgangen, og dermed også driftsgrunnlaget for industrien på land bør derfor etter vårt syn gjøres i forhold til de grupper som virkelig disponerer råstoff, og ikke som i dag rettes inn mot den meget marginale ordningen som leveringsforpliktelsene representerer. Dagens ordning representerer bare en marginal forbedringsmulighet for den delen av industrien som har leveringsforpliktelser. FHL industri og eksport opplever samtidig at forslaget som er fremlagt vil bidra til å svekke lønnsomhetspotensialet knyttet til anvendelsen av dette råstoffet. Den positive nettoeffekt vil følgelig i beste fall bli marginal, i verste fall negativ for industrien.

Distriktskvoteordningen og leveringsplikten

FHL industri og eksport er opptatt av at vi skaper rammevilkår for en fremtidsrettet og konkurransedyktig industri. For å nå dette målet er som sagt vertikal integrasjon, og muligheter til en tettere forretningsmessig relasjon mellom flåten og industrien viktig. FHL industri og eksport er derfor generelt positiv til at industrien skal gies adgang til å sikre sin råstofftilførsel via vertikal integrasjon, og via økt forretningsmessig samarbeid. Denne muligheten foreligger for alle andre næringer, og er ikke mindre påkrevd for en næring som er sterkt globalt konkurranseutsatt.

Derfor mener FHL industri og eksport at Deltagerloven prinsipielt sett burde vært justert slik at industriaktører på lik linje med fiskere og fiskebåtreidere kunne fått økt investeringsadgang til den norske fiskeflåten. FHL industri og eksport har også i forbindelse med høring vedrørende distriktskvoteordningen påpekt at også denne

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk fhl industri og eksport

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

ordningen burde blitt brukt med tanke på å styrke industriens muligheter til vertikal integrasjon, og økt forretningsmessig samarbeide. Hvis FKD følger våre anbefalinger om å kunne gi distriktskvoter direkte til industribedriftene, og dermed imøtekommer denne prinsipielle holdningen, så mener FHL industri og eksport at det gir grunnlag for å se de to ordningene i fellesskap, og at de to ordningene dermed kunne gitt grunnlag for en ny og sterkere industripolitikk. Etter vår mening er direkte koblinger mellom fiskeindustri og fiskerettigheter viktig for å sikre en mer markedsbasert høstingsstrategi, ved å se de to ordningene i sammenheng ville dette kunne bidratt til at vi fikk utviklet en sterk industripolitikk som nettopp hadde dette som utgangspunkt, og som ved hjelp av industrikvoteordninger kunne sikret en fleksibilitet og et godt grunnlag for sterkere forretningsmessig samarbeid mellom flåte og industri.

FHL industri og eksport mener at dette poenget kommer tydelig frem i Fiskeriforsknings evaluering av leveringsplikten. Her er den klare erfaringen at leveringsplikten fungerer mest optimalt når det er Eiermessig forankring mellom industrien og fartøyene. Når evalueringen så klart viser dette, mener FHL industri og eksport at Fiskeri- og kystdepartementet best ville ivarettatt industriens behov ved å øke muligheten til slikt forretningsmessig samkvem.

Skal disse ordningene fungere optimalt bør rettighetene kobles direkte opp til industribedrift, og det vil være behov for en justering av deltagerloven. Tilsvarende tilsier likebehandling av ulike industribedrifter at en slik politikk først kan gjøres gjeldende når flere industribedrifter er gitt adgang til å koble rettigheter opp mot egen bedrift. Derfor er det viktig at modernisert politikk for leveringsplikt sees i sammenheng med distriktskvoteordningen, og at distriktskvoteordningen utformes slik at kvoter kan tildeles direkte til bedriftene.

Samfunnskontrakt innenfor rammene av lønnsomhet

FHL industri og eksport ser at leveringsplikten og dispensasjonen fra Deltagerloven er et grunnlag for en samfunnskontrakt mellom de industribedrifter som har fiskerettigheter eller tilgang på råstoff fra leveringspliktige fartøy, og norske kystsamfunn. Denne samfunnskontrakten bygger blant annet på å sikre industriell aktivitet og dermed også bidra til sysselsetting langs kysten.

FHL industri og eksport er samtidig opptatt av at den politikk som føres gir enkeltbedriftene fleksibilitet og konkurransekraft. For en næring med såpass små marginer som norsk foredlingsindustri, og for en såpass sterkt konkurranseutsatt næring som norsk fiskerinæring er dette helt avgjørende.

FHL industri og eksport er derfor positive til at det knyttes forpliktelser til ordningen med leveringsplikt, men søker i dette høringssvaret å bidra til at det blir en fornuftig balanse mellom behovet for konkurransekraft og næringsmessig fleksibilitet, og samfunnsmessige krav til bearbeidingsindustrien som er gitt rettigheter og/eller sikre leveranser via ordningen.

FHL industri og eksport legger også i vårt høringssvar til grunn at fiskeforedlingen blir stadig mer spesialisert, og at dette påvirker hvilket råstoff ulike landanlegg kan bearbeide (art, størrelse, ferskt eller frossent). De ordninger som utvikles må legge dette til grunn, og dermed også være basert på at det vil være en råstoffutveksling mellom ulike bedrifter. For bedrifter i et konsern er dette enda mer åpenbart, og rigide krav til hvor bearbeidningen skal skje, og hvor landingen skal skje, vil kunne svekke bedrifters og konserns muligheter til slik spesialisering.

FHL industri og eksport ber derfor FKD i sitt videre arbeide om å legge til grunn en langt

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk fhl industri og eksport

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

sterkere forståelse for at næringsvirksomhet må bygges på lønnsomhet, og at dette må avspeiles i de regelverk som næringen må forholde seg til.

FHL industri og eksport ønsker også å understreke at næringslivet har behov for langsiktige og forutsigbare rammevilkår, og at stadige endringer i sentrale rammevilkår rundt bedriftene svekker bedriftenes muligheter til å sikre konkurransekraft, og til å drive strategisk planlegging.

Skjerpelser av kravene for tilgodesette anlegg og fartøy med leveringsplikt

Slik departementet har utarbeidet forslaget er dette en betydelig skjerpelse av betingelsene for de som er omfattet av ordningen. Kombinasjonen av 100 % leveringsplikt, innføring av salgspunkt og bearbeidingsplikt er hver for seg skjerpelser, og er samlet en svært sterk innskjerping av ordningen. FHL industri og eksport mener at summen av disse innskjerpingene ikke balanserer godt nok mellom samfunnskontrakten på den ene siden, og kravene til forretningsmessig frihet på den andre siden. Derfor ber FHL industri og eksport departementet om samlet sett å myke opp i disse kravene. Kombinert med at departementet også signaliserer en lettere hjemmel for tilbaketrekning av rettigheter, svekker dette også bedriftenes muligheter til langsiktig planlegging og utvikling av virksomheten. FHL industri og eksport frykter at dette vil fungere mot formålet, og at bedriftenes reduserte muligheter til langsiktighet svekker fremtidig konkurransekraft.

FHL industri og eksport mener at det mest sentrale med leveringsplikten er å bidra til å sikre industriell aktivitet og bearbeiding av sjømaten. Derfor er FHL industri og eksport ikke motstandere av at det innføres bearbeidingsplikt, men denne må sees i sammenheng med at andre vilkår da må mykes opp, ikke skjerpes inn. Det er denne helhetlige ballansen FHL industri og eksport mener ikke er godt nok tilstede i høringsnotatet fra FKD.

Salgsplikten

For fartøyene som har leveringsplikt vil salgspunktet kunne ha negative effekter på driftsmulighetene. Dette gjelder spesielt ved fiske etter sei sør for 62°N, hvor salgspunktet kan medføre at bifangst av hyse og torsk gies et pliktig salg til anlegg i Nord-Norge. Dette vil medføre store utfordringer for driften av disse fartøyene. FHL industri og eksport mener imidlertid at dette kan løses ved at det innføres en bearbeidingsplikt som knyttes til selskapsnivå og/eller hvor det åpnes for at bearbeiding av denne bifangsten gjøres utenfor de områder som leveringsplikten er omfattet av.

Leveringsplikten

FHL industri og eksport er negative til de foreslåtte innstramminger i leveringsplikten, og mener at denne ikke legger til rette for den råvareutveksling og spesialisering som er påkrevd i moderne fiskerikonsern. Forslaget bygger på at det er viktigere at fisken bearbeides i et spesifikt lokalsamfunn, enn at virksomheten faktisk gies et forretningsmessig grunnlag som gir overlevelsese- og utviklingsmuligheter. FHL industri og eksport er primært opptatt av at mest mulig av fiskeråstoffet kommer til bearbeiding innenfor regionen, og mindre fokusert på hvor i regionen dette bearbeides.

Etter vårt syn er ikke forslaget basert på moderne strategier for tilvirkning av sjømat, hvor et konsern kan stå som eier av flere landanlegg, og hvor de ulike landanleggene har spesialisert sin virksomhet. Hadde leveringsplikten vært mer generell ville det vært et større grunnlag for en slik innskjerping, men for mange av fartøyene som har leveringsplikt er leveringsplikten knyttet til et bestemt anlegg. Ved å innføre 100 % leveringsplikt hindres slik spesialisering, og ved at 100 % leveringsplikt kombineres med en bearbeidingsplikt vanskeliggjøres dette ytterligere.

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk fhl industri og eksport

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

FHL industri og eksport ber derfor om at leveringsplikten videreføres som i dag, altså 80 % av torskefangst og 60 % av hysefangst nord for 62°N. FHL industri og eksport understreker samtidig at innføringen av de øvrige ordninger vil medføre en betydelig skjerpelse i ordningen.

Bearbeidingsplikt

FHL industri og eksport aksepterer at det innføres bearbeidingsplikt, men understreker at denne plikten må legges til grunn at virksomheter blir stadig mer spesialisert, og at det derfor er behov for utveksling av råstoff mellom virksomheter. Valg av produksjon påvirker også hvilket råstoff som er egnet for virksomheten. En bearbeidingsplikt som er for omfattende vil svekke mulighetene til slik spesialisering, og dermed over tid kunne medføre at bedrifter som er omfattet av ordningen blir mindre konkurransedyktige og mister strategiske muligheter.

FHL industri og eksport mener at det vil være naturlig at denne ordningen søkes harmonisert med distriktskvoteordningen. FHL industri og eksport mener derfor at det vil være naturlig at bearbeidingsplikten også her knyttes til torsk.

FHL industri og eksport legger til grunn at bearbeidingsplikten sikrer bedriftene muligheter til utveksling av råstoff, og foreslår at bearbeidingsplikten settes til 50 % av torsk levert fra leveringspliktige fartøy. FHL industri og eksport foreslår av samme grunn at hyse holdes utenfor ordningen. FHL industri og eksport ber om at systemet baseres på regnskapsmessig atskillelse. Dette vil dels bidra til å gjøre bearbeidingsplikten lettere for produsentene, og vil i tillegg være nødvendig med tanke på håndtering av tollpreferanser m.m.

FHL industri og eksport er innstilt på at andelen bearbeidingspliktig fangst kan økes, hvis hele konsern eller større geografiske områder blir målet for bearbeidingsplikten. Det ville etter vårt syn gitt en mer fleksibel ordning hvor formålet med ordningen, økt bearbeiding i gitte regioner, sikres, samtidig som bedriftene gies økt rom til forretningsmessige tilpasninger ved spesialisering på ulike landanlegg. En slik modell ville medført at bedriftene kan øke bearbeidingskravet mot at leveringsplikten endres fra enkelte landanlegg til konsernnet som sådan. Under denne forutsetning mener vi at bearbeidingsplikten kan økes til 70 % av torsk nord for 62°N

FHL industri og eksport er også innstilt på at bearbeidingskravet kan økes hvis ordningen med bearbeidingsplikt også utvides til å gjelde den øvrige del av fiskeflåten. FHL industri og eksport minner om at det i dag er betydelige samfunnsforpliktelser knyttet til den industrieide flåten, og at det ikke er tilsvarende samfunnsforpliktelser knyttet til den øvrige flåten. Fiskere har i motsetning til industrien full adgang til å investere slik at de oppnår vertikal integrasjon, og kan dermed etablere landanlegg. Når flåten gjør dette er det ikke knyttet særskilte vilkår til virksomheten. FHL industri og eksport mener at dette bør legges til grunn for å forstå ordningen med leveringsvilkår. FHL industri og eksport foreslår at bearbeidingsplikten økes til 70% hvis denne gjøres mer allmenn for hele flåten.

Krav til halvårige planer

FHL industri og eksport ser at effekten av leveringsplikten reduseres når de forretningsmessige koblingene mellom fartøy og landanlegg er mer distansert. FHL industri og eksport er enig med departementet om at krav om halvårige planer kan bidra til å styrke denne delen av industriens fordeler med ordningen.

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Tilsluttet Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

Tilbakekalling av konsesjoner

FHL industri og eksport er kritisk til at departementet så klart flagger et ønske om tilbakekalling av rettigheter. Vi er enig med departementet i at rettighetene er gitt under en motivasjon om å sikre økt bearbeiding i gitte regioner, men kan ikke se at dette gir et lovmessig grunnlag til først å stramme inn ordningen betydelig, for deretter å varsle inndragninger av rettigheter som er gitt under helt andre forutsetninger. FHL industri og eksport ønsker å understreke at det til grunn for fiskeripolitikken må ligge langsiktighet, og at en styrket inndragningsrett koblet opp mot at inndragning skal skje under helt nye forutsetninger undergraver en slik langsiktighet.

Når vi så klart tar til ordet for dette, er det også knyttet til at rettigheter er en viktig del av fiskeribedriftenes investeringer, og finansiering og annen langsiktig industriell utvikling er knyttet opp til en forutsigbarhet på dette området.

Forskriftsmessige reguleringer av prisfastsettelsen

FHL industri og eksport var i forbindelse med utarbeidelsen av 2003 forskriftene positive til dagens regime for forskriftsmessig regulering av prisfastsettelsen. Vi er enige med departementet i at dette bidrar til å redusere konfliktnivået, og at det derfor fortsatt skal være en slik regulering. FHL industri og eksport ser ikke grunnlaget for å endre forskriften på dette punktet, og er kritiske til at vi vil oppleve en suboptimalisering på første hånd.

Innspill til departementets forslag om ny forskrift

Ad § 1 Formål

FHL industri og eksport har ingen merknader til at denne blir stående

Ad § 2 Forskriftens virkeområde

FHL industri og eksport har ingen merknader til at denne blir stående

Ad § 3 Leveringsplikten

FHL industri og eksport ber om at det gjøres endringer i denne paragrafen med de endringer som departementet har skissert

1. Leveringsplikten bør ikke gjelde for bifangst av torsk og hyse under fiske etter sei sør for 62°N. Her bør det alternativt innføres en bearbeidingsplikt på 50 % av torsken, men da uten nærmere geografisk angivelse enn at dette skal skje i Norge
2. Bearbeidingsplikten settes til 50 % av torsk nord for 62°N
3. Systemet bygger på regnskapsmessig atskillelse
4. Det bør åpnes for bearbeidingsplikt til større geografisk område eller til konsern mot at bearbeidingsplikten for torsk nord 62°N økes til 70 %
5. Det bør vurderes om ikke hele fiskeflåten skal underlegges bearbeidingsplikt. I så fall kan bearbeidingsplikten legges på 70% av torsk nord 62°N

Ad § 4 Leveringspliktig fangst

FHL industri og eksport foreslår at opprinnelig paragraf blir stående

Ad § 5 Fastsetting av pris

FHL industri og eksport foreslår at den opprinnelige paragrafen blir stående

Ad § 8 Ikrafttredelse, kontroll

FHL industri og eksport har ingen kommentarer til ordlyden i denne, men ønsker å peke på at tilbaketrekningshjemplene ikke bør skjerpes slik det tas til orde for i selve høringsnotatet.

fhl fiskemel

fhl fiskefôr

fhl havbruk

fhl industri og eksport

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Med vennlig hilsen
Fiskeri- og havbruksnæringens Landsforening

Geir Ove Ystmark
Direktør

KOPI:
- Fylkeskommunene

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Tilsluttet Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)